

Kính Trọng Thể
CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM
THÁNH AN-RÊ TRẦN AN DŨNG LẠC
VÀ CÁC BẠN, TỬ ĐẠO

Lễ Trọng

Bài đọc 1 2 Mcb 7,1.20-23.27b-29

Bài trích sách Ma-ca-bê quyển thứ hai.

¹ Hồi ấy, có bảy anh em bị bắt cùng với bà mẹ. Vua An-ti-ô-khô cho lấy roi và gân bò mà đánh họ, để bắt họ ăn thịt heo là thức ăn luật Mô-sê cấm.

²⁰ Bà mẹ là người rất mực xứng đáng cho ta khâm phục và kính cẩn ghi nhớ. Bà thấy bảy người con trai phải chết nội trong có một ngày, thế mà bà vẫn can đảm chịu đựng nhờ niềm trông cậy bà đặt nơi Đức Chúa. ²¹ Bà dùng tiếng mẹ đẻ mà khuyến khích từng người một, lòng bà đầy tâm tình cao thượng; lời lẽ của bà tuy là của một người phụ nữ, nhưng lại sôi sục một chí khí nam nhi; bà nói với các con: ²² “Mẹ không rõ các con đã thành hình trong lòng mẹ thế nào. Không phải mẹ ban cho các con thân khí và sự sống. Cũng không phải mẹ sắp đặt các phần cơ thể cho mỗi người trong các con. ²³ Chính Đấng Tạo Hoá càn khôn đã nắn đúc nên loài người, và đã sáng tạo nguồn gốc muôn loài. Chính Người do lòng thương xót, cũng sẽ trả lại cho các con thân khí và sự sống, bởi vì bây giờ các con trọng Luật Lệ của Người hơn bản thân mình.”

^{27b} Bà nói với người con út: “Con ơi, con hãy thương mẹ: chín tháng cưu mang, ba năm bú mớm, mẹ đã nuôi nấng dạy dỗ con đến ngàn này tuổi đầu. ²⁸ Mẹ xin con hãy nhìn xem trời đất và muôn loài trong đó, mà nhận biết rằng Thiên Chúa đã làm nên tất cả từ hư vô, và loài người cũng được tạo thành như vậy. ²⁹ Con đừng sợ tên đao phủ này; nhưng hãy tỏ ra xứng đáng với các anh con, mà chấp nhận cái chết, để đến ngày Chúa thương xót, Người sẽ trả con và các anh con cho mẹ.”

Đó là lời Chúa

Đáp ca Tv 125,1-2ab.2cd-3.4-5.6 (Đ. c.5)

**Đ. Ai nghẹn ngào ra đi gieo giống,
mùa gặt mai sau khắp khởi mừng.**

¹Khi Chúa dẫn tù nhân Xi-on trở về,
ta tưởng mình như giữa giấc mơ.^{2ab}Vang vang ngoài miệng câu cười nói,
rộn rã trên môi khúc nhạc mừng.

Đ.*Ai nghẹn ngào ra đi gieo giống,
mùa gặt mai sau khắp khởi mừng.*

^{2cd}Bấy giờ trong dân ngoại, người ta bàn tán :
“Việc Chúa làm cho họ, vĩ đại thay !”³Việc Chúa làm cho ta, ôi vĩ đại !
Ta thấy mình chan chứa một niềm vui.

Đ.*Ai nghẹn ngào ra đi gieo giống,
mùa gặt mai sau khắp khởi mừng.*

⁴Lạy Chúa, xin dẫn tù nhân chúng con về,
như mưa dẫn nước về suối cạn miền Nam.⁵Ai nghẹn ngào ra đi gieo giống,
mùa gặt mai sau khắp khởi mừng.

Đ.*Ai nghẹn ngào ra đi gieo giống,
mùa gặt mai sau khắp khởi mừng.*

⁶Họ ra đi, đi mà nức nở,
mang hạt giống vãi gieo ;
lúc trở về, về reo hơn hờ,
vai nặng gánh lúa vàng.

Đ.*Ai nghẹn ngào ra đi gieo giống,
mùa gặt mai sau khắp khởi mừng.*

Bài đọc 2 **Rm 8,31b-39**

Bài trích thư của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Rô-ma.

^{31b} Thưa anh em, có Thiên Chúa bên đỡ chúng ta, ai còn chống lại được chúng ta? ³² Đến như chính Con Một, Thiên Chúa cũng chẳng tiếc, nhưng đã trao nộp vì hết thảy chúng ta. Một khi đã ban Người Con đó, lẽ nào Thiên Chúa lại chẳng rộng ban tất cả cho chúng ta? ³³ Ai sẽ buộc tội những người Thiên Chúa đã chọn? Chẳng lẽ Thiên Chúa, Đấng làm cho nên công chính? ³⁴ Ai sẽ kết án họ? Chẳng lẽ Đức Giê-su Ki-tô, Đấng đã chết, hơn nữa, đã sống lại, và đang ngự bên hữu Thiên Chúa mà chuyển cầu cho chúng ta?

³⁵ Ai có thể tách chúng ta ra khỏi tình yêu của Đức Ki-tô? Phải chăng là gian truân, khốn khổ, đói rách, hiểm nguy, bắt bớ, gươm giáo? ³⁶ Như có lời chép: Chính vì Ngài mà mỗi ngày chúng con bị giết, bị coi như bầy cừu để sát sinh.

³⁷ Nhưng trong mọi thử thách ấy, chúng ta toàn thắng nhờ Đấng đã yêu mến chúng ta.

³⁸ Đúng thế, tôi tin chắc rằng: cho dầu là sự chết hay sự sống, thiên thần hay ma vương quỷ lực, hiện tại hay tương lai, hoặc bất cứ sức mạnh nào, ³⁹ trời cao hay vực thẳm, hay bất cứ một loài thọ tạo nào khác, không có gì tách được chúng ta ra khỏi tình yêu của Thiên Chúa thể hiện nơi Đức Ki-tô Giê-su, Chúa chúng ta.

Đó là lời Chúa

Tin Mừng **Lc 9,23-26**

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Lu-ca.

²³ Khi ấy, Đức Giê-su nói với mọi người rằng: “Ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo. ²⁴ Quả vậy, ai muốn cứu mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai liều mất mạng sống mình vì tôi, thì sẽ cứu được mạng sống ấy. ²⁵ Vì người nào được cả thế giới mà phải đánh mất chính mình hay là thiệt thân, thì nào có lợi gì? ²⁶ Ai xấu hổ vì tôi và những lời của tôi, thì Con Người cũng sẽ xấu hổ vì kẻ ấy, khi Người ngự đến trong vinh quang của mình, của Chúa Cha và các thánh thiên thần.”

Đó là lời Chúa

First Reading: 2 Mc7: 1.20-23.27b-29

A Reading from the Second Book of Maccabees

It happened that seven brothers with their mother were arrested and tortured with whips and scourges by the king to force them to eat pork in violation of God's law. Most admirable and worthy of everlasting remembrance was the mother who, seeing her seven sons perish in a single day, bore it courageously because of her hope in the Lord. Filled with a noble spirit that stirred her womanly reason with manly emotion, she exhorted each of them in the language of their ancestors with these words: “I do not know how you came to be in my womb; it was not I who gave you breath and life, nor was it I who arranged the elements you are made of. Therefore, since it is the Creator of the universe who shaped the beginning of humankind and brought about the origin of everything, he, in his mercy, will give you back both breath and life, because you now disregard yourselves for the sake of his law.” She leaned over close to him and, in derision of the cruel tyrant, said in

their native language: “Son, have pity on me, who carried you in my womb for nine months, nursed you for three years, brought you up, educated and supported you to your present age. I beg you, child, to look at the heavens and the earth and see all that is in them; then you will know that God did not make them out of existing things. In the same way humankind came into existence. Do not be afraid of this executioner, but be worthy of your brothers and accept death, so that in the time of mercy I may receive you again with your brothers.”

The Word of the Lord

Second Reading: Rom 8:31b-39

A Reading from the Letter of Saint Paul to the Romans

Brothers and Sisters,

If God is for us, who can be against us? He who did not spare his own Son but handed him over for us all, how will he not also give us everything else along with him? Who will bring a charge against God’s chosen ones? It is God who acquits us. Who will condemn? It is Christ [Jesus who died, rather, was raised, who also is at the right hand of God, who indeed intercedes for us. What will separate us from the love of Christ? Will anguish, or distress, or persecution, or famine, or nakedness, or peril, or the sword? As it is written:

“For your sake we are being slain all the day;
we are looked upon as sheep to be slaughtered.”

No, in all these things we conquer overwhelmingly through him who loved us. For I am convinced that neither death, nor life, nor angels, nor principalities, nor present things, nor future things, nor powers, nor height, nor depth, nor any other creature will be able to separate us from the love of God in Christ Jesus our Lord.

The Word of the Lord

Gospel: Lk 9:23-26

Then he said to all, “If anyone wishes to come after me, he must deny himself and take up his cross daily and follow me. For whoever wishes to save his life will lose it, but whoever loses his life for my sake will save it. What profit is there for one to gain the whole world yet lose or forfeit himself? Whoever is ashamed of me and of my words, the Son of Man will be ashamed of when he comes in his glory and in the glory of the Father and of the holy angels.